

krævet større Udtællinger, og at han under den indtraadte Pengekrise ikke længere kunde opnaae de for ham fornødne Pengelaan, hvortil han tidligere havde havt Afgang.

De Pengeforlegenheder, hvori Bertelsen har befundet sig, maae derhos antages at have bevirket, at han ikke har holdt sine egne Midler og de ham betroede Dyppebørseler tilbørligt adskilte, uden at han dog paa Grund af sit svækkede Helbred og sin fortrykte Sindstilstand har havt nogen klar Oversigt over sin Regnskabsstatus, forinden denne ved den nu foretagne detaillerede Kasseundersøgelse blev opgjort.

Da Manglen ikke er paadragen ved Handel, Udlaan eller lignende Omsætning med de ham som Dyppebørselsbetjent betroede Penge, og ei heller ved Dofselhed eller uordentligt Levnet; da den er dækket inden 3 Gange 24 Timer fra den Tid, dens Størrelse blev udsundet, og da endelig den paagældende Embedsmands øvrige Wandel taler til hans Fordeel, vil det ifølge Forordningen om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8de Juli 1840 § 21. paaligge Ministeriet at nedlægge allerunderdanigst Forestilling om Sagens Afgjørelse paa en lempeligere Maade end den i den citerede § ellers for Kasseangel fastsatte Straaf af Embedsforbydelse.

Ved at anvende de ham betroede Midler til at dække Gjæld, som Omsorg for hans Familie har foranlediget, har Bertelsen, uanset, at det maa antages, at han har handlet paa saadan Maade i Forventning af, ved andre Resourcer at kunne holde Kassen skadesløs og med den Hensigt at drage Omsorg derfor snarest muligt, gjort Brud paa den specielle Trostkal og strenge Nøiagtighed, der i Kasseanordningens meerbemlede § 21. er belegnet som Dyppebørselsbetjentens uestergivelige Pligt. Ligesom det derfor har Hjemmel i Kasseanordningens § 44, at Bertelsen foreløbigen er udsat fra Amtsforvalter-Embedets Bestyrelse, saaledes maa det omhandlede Forhold ansees at være af den Bessaffenhed, at Embedet ikke paa ny burde betroes ham, men han være allerunderdanigst at indstille til Entledigelse med Pension saaledes, at dennes Størrelse i Henhold til Pensjonsloven af 5te Januar 1851 § 6, sammenholdt med samme Lovs § 1, bliver at bestemme ved speciel Lov.

Medens Ministeriet saaledes har troet ikke at kunne gaae ind paa, efter hans derom indgivne, af Lægeattest ledsagede og af Amtmanden saavel som af Generaldecifor for det directe Skattevæsen anbefalede Ansøgning, allerunderdanigst at indstille ham til at entlediges i Maade med Pension efter Pensjonslovens §§ 1. og 3, findes det derimod, at der i Sagens Omstændigheder er fuldkommen tilstrækkelig Grund til ellers at behandle ham med muligste Mildhed, navnlig ved Spørgsmaalet om Pensionens Størrelse. Det bemærkes i denne Henseende, at Justitsraad Bertelsen, hvad specielt ogsaa den foromlede Lægeattest bevidner, i flere Aar har lidt af Underlivsplethora og Hæmorrhoidalshygdom, som navnlig siden Begyndelsen af forrige Aar har indvirket saaledes paa hans Constitution, at ei blot hans Legemskræfter ere tabte, men paa Grund af den hæmmende Indflydelse, disse Sygdomme udøve paa det aandelige Liv, har han ogsaa i den senere Tid været mindre skicket til Forretninger og savnet den Arbejdskraft og Dygtighed, der udfordres for at forestaae et Embede, hvisaarsag Lægen i sin den 14de April d. A. udfædte Attest har bevidnet, at Sygdom tvinger Bertelsen til at søge Fritagelse for Forretninger, om han nogenstunde skal kunne gjenvinde sit Helbred; at det ikke er usandsynligt, at den legemlige og aandelige Svækkelse, hvoraf han saaledes har lidt, i ikke ringe Grad har bidraget til, at han ikke har undladt at dække sin Gjæld ved de ham betroede Midler, istedetfor at gjøre Udvei dertil paa anden Maade, navnlig ved at afhænde sine faste Eiendomme, om end Conjuncturerne gjorde, at dette maatte medføre Tab for ham;